

Lilli Gyldenkilde (SF):

Som det allerede er sagt, er disse forslag en konsekvens af et forlig indgået i forbindelse med finansloven mellem regeringen og Socialdemokratiet. At man dér er kommet igennem med en ophævelse af graduerede dagpenge, synes vi er glimrende; vi har arbejdet meget længe for, at de skulle afskaffes, så det er vi fuldt ud enige i.

Endvidere er der tale om en forhøjelse på 10 pct. af dagpengenes højeste sats fra 1. juli 1988. Det er ikke nogen hemmelighed, at Socialistisk Folkeparti har et forslag liggende oppe i Arbejdsmarkedsudvalget, som netop omhandler reguleringen. Vi har også forestillet os en 10 pct.s regulering, men ganske vist her i januar, og så to forhøjelser i løbet af året, som man har haft det tidligere, udregnet efter gennemsnitlige lønstigninger på arbejdsmarkedet, samt en ekstra opretning fra 1. januar 1989. Det var vores ønske, fordi vi ønsker en fuld genopretning af arbejdsløshedsunderstøttelsen, som blev skamferet i 1982. Det er klart, at vi vil arbejde videre med vores forslag og stille ændringsforslag til dette lovforslag, vel vidende, at der er indgået et forlig. Men det skal i hvert fald påpeges, at det er vores syn på sagen. Ingen kan være i tvivl om, at vi støtter dette forslag, men det afholder os ikke fra at foreslå ændringer.

Jeg er nødt til i denne forbindelse at sige, at når vi nu var inde i forhandlinger og man havde mulighed for at få noget igennem, forekommer det mig lidt ærgerligt, at man ikke også tog hele problematikken i forbindelse med supplerende dagpenge op. Vi vælter rundt i sager med folk, for hvem det bevisligt ikke kan betale sig at gå på arbejde, fordi de er på supplerende sats efter dimittendsatsen. Det gælder f.eks. skolelærere, der er arbejdsløse og får et vikariat; de står i den situation, at de måneden efter får mindre udbetalt, end hvis de havde gået arbejdsløse hele måneden. Det samme kan man sige om havnearbejdere, om damer ansat i fiskefiletindustrien og om sygehjælpere, som er ude i vikariater. Denne regering har gang på gang påpeget, at det skal kunne betale sig at arbejde. Ja, naturligvis skal det kunne betale sig at gå på arbejde. Men her står vi altså med en lovgivning, hvor man bevidst har gennemført nogle regler, der betyder, at folk får mindre ved at gå på arbejde, end hvis de gik arbejdsløse i hele perioden.

Jeg vil gerne høre, om vi i det mindste ikke kunne få en fornyet diskussion om dette spørgsmål. Den behøver jo ikke at blive lang. For vi ved alt det her, og vi har materialet liggende. Man kunne f.eks. spørge, om der overhovedet er nogen mulighed for at inddrage det her. Det kan gøres meget let, for der er forskellige modeller til det, men en af de måder, man kunne bruge, var jo at ophæve dimittendsatsen for supplerende hjælps vedkommende, sådan at det blev den almindelige supplerende hjælp; så tror jeg vi ville have løst dette kæmpeproblem.

Det agter jeg i hvert fald at stille spørgsmål om. Men jeg skal ikke forsinke udvalgsarbejdet, for jeg er enig med den konservative ordfører, som sagde, at dette her kan gennemføres hurtigt. Så det er ikke for at trænere sagen på nogen måde, men jeg synes, den problematik skal inddrages i arbejdet.

Når det er sagt, vil jeg tillade mig at stille et spørgsmål til Socialdemokratiets ordfører. Jeg ved, at Socialdemokratiet har været lige så optaget af den sociale genopretning, som vi har, og jeg ved også, at når vi har talt om social genopretning, har vi talt om mere end de ti pct., men jeg bliver nødt til at spørge den socialdemokratiske ordfører, om dette forlig efter Socialdemokratiets opfattelse betyder, at den sociale genopretning er foretaget, og at der ikke skal foretages mere på det område.

Jeg anser det også for at være et svar, hvis den socialdemokratiske ordfører ikke kommer på talerstolen. Det vil jeg betragte som en bekræftelse på, at Socialdemokratiet mener, at den sociale genopretning nu er gennemført, og at der ikke kan forventes mere i social genopretning på dette område for Socialdemokratiets vedkommende.

Jeg håber naturligvis, at ordføreren kommer herop og fortæller os, at det ikke er sådan; det ville jeg være temmelig glad for.

Vi kan love et positivt udvalgsarbejde angående dette her med de ændringsforslag, jeg har annonceret.

(Kort bemærkning).

Kaj Poulsen (S):

Midt i glæden over, at der nu endelig sker noget på dette område, skal vi altså tilbage til det gamle debatmønster i Folketinget, nemlig at når der er lavet en aftale om noget, vi alle